George Cormane

George Eduard Cormane is geboren op 20 juni 1914 in Tanjung Pandan, NOI. Hij was de zoon van Etiène Emile Amand Cormane en Berta Heiltje Takl.

George trouwde op 4 juli 1940 met Frederika Lucardie (1911). Van beroep was hij onderwijzer in Soekaboemi. Op 18 april 1941 werd een dochter geboren.

George was hopman bij de J.B. van Heutzgroep in Soekaboemi. De groep had een blauw zwarte das. Het clubhuis van de groep was het oude slachthuis van familie Laureijs. De groep bestond uit scouts van verschillende rassen en standen en iedereen kon goed met elkaar. De groep was actief bij de verjaardag van Prinses Juliana in 1938.

Na de mobilisatie werd hij ingedeeld bij de 1e Compagnie Wielrijders in Bandung. Hij werd krijgsgevangen gemaakt en geïnterneerd.

Hij vertrok met de NN Maru 6 op 27 juni 1944 met 1260 krijgsgevangenen (286 Engelsen, 123 Australiërs, 8 Amerikanen 843 Nederlanders) uit Batavia met bestemming Sumatra-spoorweg. Dit transport werd aangeduid als Java Party 22. Op 1 juli 1944 kwam het schip aan in Singapore; de krijgsgevangenen werden ondergebracht in het Changi-kamp. Op 7 juli 1944 werd hij met een groep van 250 man met een veerboot, de Queen Elisabeth 2, over-gebracht naar Pakan Baroe (Midden-Sumatra). Hier werden zij eerst ondergebracht in het basiskamp aan de noordzijde van de aan te leggen Sumatra-spoorweg, Kamp 1.

Deze spoorweg moest een spoorverbinding geven tussen Noord-Sumatra (Medan) en Midden-Sumatra (Padang), nodig voor de Japanse oorlogvoering. De spoorlijn verbond Pakan Baroe (aan de noordzijde) met Moearo (aan de zuidzijde) en werd ongeveer 220 km lang. Het werk aan de spoorweg begon op 24 mei 1944. De Pakan Baroe-spoorweg was korter dan de Birmaspoorweg, de bekendste 'dodenspoorlijn', maar het aantal slachtoffers was veel hoger. De capitulatie van Japan op 15 augustus hielden de Japanners destijds voor de dwangarbeiders verborgen. In plaats daarvan werd, op 15 augustus 1945, tussen kamp 10 en 11 de Pakan Baroe spoorweg ceremonieel geopend. Een ceremonie met officiële toespraken, fanatiek banzai-geroep en het slaan van een goudkleurig klinknagel. De dwangarbeiders aan de Pakan Baroe spoorweg moeten hierna nog dagen doorwerken tot de gehele lijn voltooid was. Pas rond 24 augustus 1945, toen de lijn voltooid was, werd hen verteld dat de oorlog voorbij was.

Na de capitulatie van Japan bleven ze in Nederlands-Indië. Hij werd groepsleider van de padvindersgroep in Samarinda, de hoofdstad van Oost-Kalimantan.

Meer informatie

Akte - CBG|Centrum voor familiegeschiedenis (wiewaswie.nl)
Akte - Haags Gemeentearchief (wiewaswie.nl)
Japanse interneringskaarten, Surname: Cormane | Nationaal Archief
Birma-Siam-spoorweg (japansekrijgsgevangenkampen.nl)
Etiène Emile Amand CORMANE b. 22 Jul 1883 Batavia (Indon) d. 29 Nov 1949 Buitenzorg (Indon) (vandergrond.eu)

Het levensverhaal van een Indische padvinder, 2001, Peter van Leembruggen
Het Indisch Leidersblad juni 1937
Het Indische Leidersblad 1947 (3-4)
Birma-Siam-spoorweg (japansekrijgsgevangenkampen.nl)
Logboek Peter van Leembruggen, 1933 – 1955, Archief Nationaal Scoutingmuseum Baarn.
Het nieuws van den dag voor Nederlandsch-Indië » 08 okt 1938 - Art. 70 | Delpher
Bataviaasch nieuwsblad » 09 jul 1940 - Art. 126 | Delpher
Bataviaasch nieuwsblad » 09 mei 1941 - Art. 129 | Delpher
Java-bode : nieuws, handels- en advertentieblad voor Nederlandsch-Indie » 29 dec 1950 - Art. 107 | Delpher

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op http://vrijheid.scouting.nl voor meer informatie en alle andere verhalen.